

Kerstlunch vrijwilligers 2018.

Mevrouw de voorzitter, het is mede namens de hier aangezetenen, dat ik U hartelijk wil bedanken voor de heerlijke lunch, waar wij ook dit jaar weer van hebben mogen genieten. U heeft ons hiermee zeker weer voor een volgend jaar gestrikt om voor deze geweldige vereniging de nodige vrijwillige arbeid te verrichten.

Het is de laatste jaren de gewoonte om niet alleen uiting te geven aan loftuitingen, maar om ook wat tere zaken aan de orde te stellen. Zo hebben we U eens een blindengeleidenwandelstok ter beschikking gesteld voor elftalleiders, die de kleedkamers van hun pupillen niet schoon achter lieten. Extreme klachten hierover zijn mij dit jaar niet ter ore gekomen en derhalve laten we die zaak rusten. Helaas echter zijn er binnen de vereniging en de toeschouwers niet alleen blinden aanwezig, maar ook doven. Is onze mooie club een “rookvrije” club geworden, toch houden velen zich niet aan die afspraak. Zij denken wellicht dat er in het woord “rookvrij” de letter **t** en een **spatie** ontbreekt – **Rookt vrij!** Mocht de vereniging voor elke gevonden filter op maandag een euro ontvangen, er zou een nieuwe tribune kunnen worden gebouwd en wij hadden vandaag van een “Gala Diner” kunnen genieten – dit laatste zou trouwens voor ons op onze leeftijd niet goed zijn!

Gelukkig hoeven wij tegenwoordig niet alleen misstanden aan de orde te stellen. Vriend Nick Bouwman plaatste 19 december II. Op de site een stukje over ouderparticipatie en stipte daarbij een onderwerp aan waar al eerder aandacht aan besteed was. Op 07 november 2018 om 18.45 uur verscheen er op de website een geweldig bericht onder de titel: **BESTE SUPPORTER**. Een briljante oproep aan onze kinderen om onze kleinkinderen op een betere manier te begeleiden dan wij wellicht onze kinderen hebben gedaan. Wij poogden te motiveren met de bedoeling, dat onze kinderen het beter zouden krijgen dan wij het hebben – zowel sportief als maatschappelijk. Op zich heel mooi. Ik ben het dan ook helemaal eens met de dreumes die aan het einde van de boodschap samenvat wat wij als ouders graag willen:

“Luister pap, ik begrijp heel goed waarom je tegen me schreeuwt. Je wilt gewoon dat ik iets krijg in mijn leven wat jij nooit hebt gehad: **SUCCES!**”
Een briljant initiatief dat uitgebreid navolging dient te hebben.

Wanneer het eerste elftal thuis speelt, worden we door een welluidende, zoetgevooisde stem op de hoogte gebracht van de opstellingen. Ook tijdens de wedstrijd worden we op de hoogte gebracht van hetgeen we met eigen ogen hebben kunnen zien als er wordt gescoord. Zelfs bij interlandwedstrijden worden we moeiteloos op de hoogte gebracht van de speelsters, die op de grasmat zullen verschijnen. Of ze nu Jolanda van Balen, Roos de Jong of Leontien Grutjes heten, Trernotka Brogistrava, Ludmila Frugskischna of Brafplova Sjirinsky worden genoemd. Zonder haperen komen de namen eruit. Wie zit er achter die stem? Wie is die bescheiden persoon, die niet op de voorgrond wil staan? Wie is die bescheidenheid zelve, die niet gekend noch genoemd wil worden? We zullen deze vragen niet beantwoorden en overgaan tot een ander belangrijk fenomeen.

Naast de wat oudere jongeren hebben we in onze vereniging een geweldige vrouw, die onze aandacht mag hebben. Indien mogelijk helpt zij bij thuiswedstrijden van het eerste in de Viproom. Natuurlijk denken we nu direct aan Riet Straver, Coby van Beek en Marion van der Louw. Het is voortreffelijk wat deze vrouwen iedere keer weer aan gastvrijheid en dienstbaarheid ten toon spreiden. Tussen deze dames schiet een schim in den ronde. Dan hier, dan daar inspringend om de helpende hand te bieden. Het is een stagiaire, die onder de soepele leiding van de reeds genoemde dames de fijne kneepjes van het "VAK" onder de knie probeert te krijgen. We moeten zeggen dat het een voorbeeldige stagiaire is. Om haar beter te kunnen herkennen tijdens de zaterdagse activiteiten, hebben wij voor haar een herkenningsteken samengesteld. Annemarie dank voor je inzet en succes op je stageplaats. Draag deze onderscheiding met trots, zoals je trots bent op ARC

Wanneer je zo in het afgelopen jaar ziet hoe hard er door verschillende mensen voor ARC wordt gewerkt, dan schieten met oudejaarsavond de tranen je in de ogen. Het mooie is dat de meeste mensen in de anonimiteit willen blijven. Een enkeling laat mij zelfs via via weten: Noem mij niet op 21 december 2018. Je zult maar een briljante speaker hebben die zeer bescheiden is. Respect voor andermans mening moet je natuurlijk hebben. Daarom nu even wat anders. MOMENT A.U.B.

Waar gehakt wordt vallen spaanders. Waar gevoetbald wordt vallen ballen in de sloot. En daar hebben we bij ARC een man voor. Een man, voor geen kleintje vervaard. Een man van stavast. In zijn jeugd een waardig lid van het korps commandotroepen. Hun devies luidt: NUNCAUT NUNQUAM = "Nu of nooit". Zij geeft het doorzettingsvermogen, het onverzettelijke weer, waar commando's over dienen te beschikken. Een kenmerk van het KCT is het langdurig en zonder enige vorm van operationele en logistieke ondersteuning geheel onafhankelijk en zelfstandig kunnen opereren.

We zien onze man op maandagmorgen over de velden crossen, hij tiggert door de struiken. Doorwaadt de sloten en wateren, die ons complex omringen. Soms is hij tijden zoek en dan doemt hij op een geheel andere plaats weer op met zijn prooi in de hand. Zonder klagen gaat hij voort van maandag tot maandag, in niet aflatende ijver, gekoppeld aan de geest van het door hem zo geliefde korps – onze "stok-oudste": Jan Turken.

Jan, je bent voor ons en vooral voor de vereniging een onbetaalbare kerel. Dat gaan we ook niet veranderen. Wel willen we als blijk van waardering en tevens ter stimulering een miniatuur aan bieden van een ballenstok. Je mag dan 1½ ballenstok kwijt zijn, deze mag je houden. We zijn hiervoor naar Turkije getogen en hebben met behulp van Ryan Babel een miniatuur, in brons, van een originele Turkse ballenstok kunnen bemachtigen. Plaats hem op een mooi plekje in je zitkamer zodat je op elk moment van de dag, dat je daar zit, hem kan zien. Jan Turken bedankt.

Als je als vereniging over zulke geweldige vrijwilligers, waarvan er hier slechts een klein aantal aanwezig is, kunt beschikken dan zou je dat eigenlijk van de daken moeten kunnen schreeuwen. Het industriële lawaai en het voortrazende verkeer zouden die schreeuw echter doen vervagen. Zelfs wanneer je je eigen speaker zou inzetten, dan nog werd de dankbaarheid niet gehoord. Reden: de

zoetgevooisde stem van onze speaker is afhankelijk van de geluidsinstallatie. Zijn bescheidenheid is legendarisch aan het worden. Jaren lang heeft hij de jeugd op het rechte spoor trachten te krijgen en houden. Jaren lang brengt hij op de juiste momenten opstellingen en doelpuntenmakers binnen gehoorsafstand. Daarom Jan is het mij een groot genoegen om je namens ons allemaal geluk te wensen met het verkrijgen van de Speaker award voor de beste speaker van “Groot Alphen”.

Het feit dat enigen onder U wat signalen afgeeft van slaperigheid, doet mij besluiten U een gezegende Kerst toe te wensen, evenals een voorspoedig en gezond 2019. Wees voorzichtig met vuurwerk.

Na afloop van deze zeer gezellige kerstlunch 2018 kregen we van onze geweldige voorzitter een jas uitgereikt, zodat we er allemaal uniform uit zien wanneer zij haar honden uitlaat en ons ziet ploeteren. Heel erg hartelijk dank.